

Brister bl.a. i informationen till vårdnadshavarna om handläggningen av en ansökan om skolskjuts

Anmälan

I en anmälan till JO framförde AA klagomål mot Barn- och ungdomsnämnden i Vallentuna kommun angående handläggningen av ett ärende rörande skolskjuts. AA anförde bl.a. följande. I augusti 2006 ansökte han och hans hustru om skolskjuts för deras son BB, född år 1999. Nämnden fattade inte något formellt beslut i anledning av ansökan, utan skickade endast ut ett skriftligt meddelande om att BB hade beviljats busskort. Det hade inte fogats någon överklagandehänvisning till meddelandet. AA kontaktade kommunen, som därefter tillställde honom en överklagandehänvisning. Överklagandehänvisningen var felaktig. Först efter det att han i september 2006 hade kommit in med ett överklagande avsåg nämnden formellt ansökan om skolskjuts. Nämnden dröjde för lång tid med att vidarebefordra överklagandet till länsrätten.

AA fogade till sin anmälan vissa handlingar.

Utredning

Barn- och ungdomsnämnden i Vallentuna kommun anmodades att inkomma med utredning och yttrande över vad som hade framförts i AA:s anmälan till JO. I remissvaret anförde nämnden följande.

Utredning

/---/

AA:s ansökan om skolskjuts för sin son BB inkom till barn- och ungdomsförvaltningen den 24 augusti 2006. Samma dag beslutade barn- och ungdomsförvaltningen att bevilja BB skolskjuts i form av terminkort. AA har i sin ansökan angivit att skolskjuts önskas fr.o.m. datum "snarast". Barn- och ungdomsförvaltningen handlade därför ärendet skyndsamt och beviljade skolskjuts med omedelbar verkan. Beslutet skickades ut till sökanden samma dag, den 24 augusti. Den 25 augusti kontaktar AA förvaltningen med frågor kring beslutet. (Se nedan stycke 3).

Blanketten för ansökan om skolskjuts innehåller möjlighet att ansöka om fler alternativ samtidigt: Terminkort (SL-kort), Skoltaxi, Särskild anordnad skolskjuts och Gula linjen (Trafikerar Älgeby/Ekskogen-centrala Vallentuna). Då ansökan behandlades så framkom det att BB endast uppfyller skollagens krav för skolskjuts

när det gäller avståndet, dock inte de övriga kriterierna. BB uppfyller på samma sätt endast avståndskravet enligt barn- och ungdomsnämndens regler och riktlinjer för skolskjuts. Av den anledningen beviljades BB skolskjuts i form av terminskort och inte skolskjuts med taxi. Särskilt anordnad skolskjuts avser barn i behov av särskilt stöd och var inte aktuellt i detta fall. Det var inte heller aktuellt med Gula linjen eftersom det är en lokal busslinje som trafikerar andra delar av Vallentuna.

Beslutet om skolskjuts i form av terminskort skickades omgående ut till BB:s vårdnadshavare, dock inget separat avslagsbeslut om de andra tre alternativen. Dessvärre skickades ingen besvärshänvisning med, vilket är beklagligt. Förvaltningen blev uppmärksam på detta dagen efter, den 25 augusti

2006 och skickade då omgående en besvärshänvisning till AA. Under den telefonkontakt som förvaltningen hade med AA den 25 augusti informerades han muntligen om förvaltningens avslagsbeslut samt motiveringen därtill. Vid det aktuella tillfället var förvaltningen under omorganisation med nya arbetsgrupper och nya enhetschefer. Detta resulterade dessvärre i att rutinerna kring ärendehantering inte följdes till fullo vid just detta tillfälle. Förvaltningen vill påpeka att detta inte skett tidigare och att ärendehantering följs noga av erfarna handläggare och chefer när beslut ska fattas.

Förvaltningen har via mail också haft kontakt med AA som hade frågor kring hur överklaganden går till. Den 19 september inkom AA med en överklagan till förvaltningen. Förvaltningens yttrande kring detta skickades till både länsrätten i Stockholm och till AA den 2 oktober. Därefter har länsrätten gett AA möjligheten att yttra sig igen över förvaltningens yttrande.

Barn- och ungdomsnämnden finner mot bakgrund av detta, att AA har fått information om hur man som enskild överklagar myndigheters beslut samt att han har förstått att han fått avslag för skolskjuts med taxi.

AA har ifrågasatt utformningen av besvärshänvisningen bl.a. vad gäller att diarienummer ska anges i överklagan. Barn- och ungdomsnämndens besvärshänvisning har efter dessa påpekanden reviderats. Det har dock aldrig funnits något krav att en enskild medborgare ska återge ett diarienummer i sin överklagan. Formuleringen på den äldre versionen var däremot olycklig och har tagits bort.

AA har också ifrågasatt barn- och ungdomsnämndens rutin att överklagan ska tillställas kommunen för vidare befordran till korrekt juridisk instans. Hittills så har barn- och ungdomsnämnden aldrig haft problem rörande hanteringen kring överklaganden som kommit till kommunens kännedom. Det har tvärtom fungerat som en service till kommuninvånarna att kommunen tar emot eventuella överklaganden och sedan har kommunen skyldighet att skicka dessa vidare till rätt instans för juridisk prövning. Rutinerna kring överklagandena har inte föranlett någon kommentar från länsrätten i Stockholm innan detta fall. Barn- och ungdomsnämnden har dock tagit till sig rådmannens påpekanden. Rutinerna kring överklaganden har setts över och ändrats där det funnits behov. Besvärshänvisningen har, som nämnts ovan, reviderats. En mer ingående förklaring kring överklaganden samt skillnaderna kring laglighetsprövning och förvaltningsbesvär ligger numera på barn- och ungdomsförvaltningens hemsida. Detta för att klargöra medborgarnas rättigheter.

AA tar i sin anmälan upp att barn- och ungdomsnämndens ordförande uttalat sig i lokaltidningen angående detta ärende. Ordföranden i barn- och ungdomsnämnden Jerker Sjögrens (kd) uttalande i tidningen berörde skolskjutsar i kommunen och barn- och ungdomsnämndens syn på dessa i allmänhet. Uttalandet berörde inte ärendet i sak. Den föredragning i nämnden som ordföranden hänvisar till i intervjun omfattade allmänna frågor som berör skolskjutsar i Vallentuna som helhet och inte ett specifikt ärende.

Barn- och ungdomsnämndens utredning visar att AA har fått svar på alla sina frågor senast dagen efter de ställts samt fått alla handlingar skickade till sig av

förvaltningen. Det har således inte förekommit något försök att ”vinna tid” och ”vilsledda” våra medborgare.

AA har överklagat kommunens beslut att inte bevilja skolskjuts med taxi och länsrätten i Stockholms län gör nu en laglighetsprövning enligt kommunallagen. Under tiden är barn- och ungdomsförvaltningen delaktig i arbetet med att hitta lösningar för att förbättra förbindelserna med kollektivtrafik från Lindö, där BB är bosatt, ner till Vallentuna centrum.

Delegation

Barn- och ungdomsnämnden beslutar om riktlinjer och tillämpningsföreskrifter för skolskjutsverksamheten. Barn- och ungdomsnämnden har delegerat beslutanderätten i skolskjutsfrågor vidare till enhetschefen för Ekonomi. Enhetschefen beslutar om skolskjuts i enlighet med barn- och ungdomsnämndens riktlinjer och tillämpningsföreskrifter. Verkställigheten av besluten ligger hos skolskjutshandläggaren. Beslut om avvikelser från nämndens riktlinjer för skolskjutsar gällande enskilda elever är delegerat till barn- och ungdomsnämndens arbetsutskott.

AA kommenterade remissvaret och bifogade en artikel från tidningen Mitt i Vallentuna den 2 januari 2007.

JO inhämtade från barn- och ungdomsförvaltningen i Vallentuna kommun handlingar beträffande skolskjutsärendet. Vidare inhämtade föredraganden per telefon upplysningar från CC, ekonomiadministrativ chef vid barn- och ungdomsförvaltningen i kommunen. CC uppgav sammanfattningsvis följande. Det beslut som antecknas på blanketten för ansökan om skolskjuts skickas inte ut till sökanden. I stället informeras sökanden om innehållet i det beslut som har fattats genom en separat skrivelse. – I det aktuella skolskjutsärendet har beslut fattats vid två olika tillfällen och av två olika beslutsfattare. Den 28 augusti 2006 fattade hon beslut om att avslå ansökan såvitt den avsåg Gula linjen, skoltaxi och särskild anordnad skolskjuts.

Eftersom det vid telefonsamtalet med CC framkom uppgifter som inte föreföll vara förenliga med vad nämnden hade anfört i sitt remissvar hemställde JO att nämnden på nytt skulle inkomma med utredning och yttrande. I remissen angav JO att nämnden skulle lämna en närmare redogörelse för de olika leden i handläggningen av ärendet såvitt avsåg tiden från den 24 augusti till den 19 september 2006.

I sitt förnyade remissvar anförde nämnden följande.

Beskrivning av händelseförloppet

Den 24 augusti

Skolskjutshandläggare DD beviljar busskort till AA:s son BB. Ansökan inkom till förvaltningen den 24 augusti och behandlades samma dag. Eftersom familjen AA, BB och EE ansökte om skolskjuts fr.o.m. ”snarast” och skolan redan startat så behandlades ansökan skyndsamt.

Den 25 augusti

Den 25 augusti kontakter AA förvaltningen. Han får då prata med administrativ samordnare FF som handlägger frågor om skolskjuts när skolskjutshandläggare DD är på semester. Det framkommer att AA inte fått ett avslagsbeslut utan endast ett beslut om beviljat terminskort. AA ifrågasätter detta då han ansökt om skolskjuts

med taxi för sin son BB. Den administrativa samordnaren ger då muntligen AA besked om att BB inte uppfyller kraven för att få skolskjuts med taxi. AA får också motiveringen till att endast beviljas skolskjuts i form av terminskort, dock muntligen. AA uppger att han har för avsikt att överklaga avslagsbeslutet rörande taxi. Den administrativa samordnaren tar kontakt med förvaltningsjuristen GG angående ärendet och skickar en besvärshänvisning till AA.

AA får alltså ett skriftligt beslut angående skolskjuts i form av terminskort. Handläggaren förklarar dock muntligen att BB inte uppfyller villkoren för skolskjuts med taxi.

Den 28 augusti

Barn- och ungdomsförvaltningen genomför under sommaren 2006 en omorganisation. Den tidigare administrativa chefen går i pension till augusti och funktionen som administrativ chef delas upp på en personalchef och en ekonomiadministrativ chef. Den ekonomiadministrativa chefen övertar ansvaret för skolskjutsområdet från den tidigare administrativa chefen.

CC, som tidigare arbetat vid förvaltningen som controller, tillträder i augusti tjänsten som ekonomiadministrativ chef. Efter semestern är CC i tjänst fr.o.m. den 28 augusti och blir då informerad om ärendet av förvaltningsjuristen.

Med anledning av att AA redan fått muntlig information om att hans son ej uppfyller villkoren samt att han meddelat förvaltningen att han har för avsikt att lämna in en överklagan uppfattar den ekonomiadministrativa chefen att AA redan är informerad. Den ekonomiadministrativa chefen beslutar därför att vänta med att skicka information om och motivering till avslagsbeslutet till dess att den skriftliga informationen och motiveringen samtidigt kan skickas till AA och länsrätten.

Den nytilträdde ekonomiadministrativa chefen behövde också sätta sig in i skolskjutsområdet och kartlägga bedömningen av skolskjutsansökningar för barn i närområdet för att motsvara kommunallagens krav på likställighet. Under september skedde en sådan genomgång och den administrativa chefen gjorde i samband med AA:s överklagan en omprövning av ärendet. Även omprövningen ledde till ett avslag.

Den 12–15 september

Den 12 september mottar förvaltningen ett e-mail som AA skickat den 11 september kl. 20.23. AA ställer frågor till skolskjutshandläggaren DD. Hon i sin tur vidarebefordrar frågorna till förvaltningsjuristen GG som besvarar dem den 15 september. Förvaltningsjuristen beslutar då också att förlänga besvärstiden till den 20 september.

Den 19 september

AA inkommer med en överklagan den 19 september till förvaltningen, som omprövar ärendet och överlämnar det sedan till länsrätten för prövning.

Barn- och ungdomsförvaltningen tillstår att hanteringen av ärendet varit otillfredsställande. Hanteringen av ärendet har inte följt de normala rutinerna för handläggning av skolskjutsansökningar.

AA yttrade sig över remissvaret.

Föredraganden inhämtade per telefon kompletterande upplysningar från CC, som sammanfattningsvis uppgav följande. Den 24 augusti 2006 tog skolskjutssamordnaren DD fram underlag för kommunens bedömning av ansökan om skolskjuts för BB. DD mätte därvid avståndet från BB:s hem till två alternativa busshållplatser för kollektiva färdmedel i kommunens kartsystem samt antecknade ”trafikerar ej denna sträcka”, ”kollektiva färdmedel finns 1,4 km resp. 2,0 km från hemmet” och ”handikapptransport” på ansökningsblanketten. DD föreslog att den

aktuella ansökan om skolskjuts med Gula linjen, skoltaxi och särskild anordnad skolskjuts skulle avslås och beviljade därefter busskort för BB, vilket utgör en verkställighetsåtgärd. Skolskjutssamordnaren har inte delegation att fatta beslut om skolskjuts med t.ex. skoltaxi. CC har däremot en sådan delegation. När CC kom tillbaka från semestern den 28 augusti 2006 fick hon information om ärendet. Skolskjutssamordnaren hade då semester och CC fick i stället informationen från dåvarande förvaltningsjuristen. Baserat på uppgifter om avstånd m.m. gjorde CC inte någon annan bedömning än skolskjutssamordnaren och fattade därför beslut i enlighet med skolskjutssamordnarens förslag. Senare under hösten gjorde CC och skolskjutssamordnaren en genomgång av skolskjutsområdet och omprövade då det nu aktuella ärendet. Beslutet blev avslag även vid omprövningen. CC tog således ställning till ärendet vid två tillfällen under hösten 2006.

JO tog del av Länsrättens i Stockholms län dom den 28 september 2007 i mål nr 21437-06. I domen prövade länsrätten lagligheten av Vallentuna kommuns beslut angående skolskjuts för BB. Länsrätten avslag AA:s överklagande och anförde i domskälen bl.a. att det i målet inte var visat att färdvägen kunde anses trafikfarlig i skollagens mening och att beslutet därför inte kunde anses strida mot 4 kap. 7 § skollagen (1985:1100).

I ett beslut den 17 mars 2008 anförde *JO André* följande.

Bedömning

JO:s huvuduppgift är att granska att myndigheter och andra som står under JO:s tillsyn följer lagar och andra författningar i sin verksamhet. Syftet med denna granskning är i första hand att undersöka om myndigheterna har följt de regler som gäller för förfarandet, dvs. att myndigheterna har agerat korrekt i formellt hänseende. JO är däremot återhållsam med att anlägga synpunkter på myndigheternas bedömningar i sak. Jag vill därför framhålla att sakfrågan – bedömningen av om AA:s son var berättigad att erhålla kostnadsfri skolskjuts på annat sätt än genom erhållande av terminskort (SL-kort) för höstterminen 2006 – inte är en fråga som det finns skäl för mig att uttrycka någon uppfattning om. Det är i stället kommunens hantering av ärendet i formellt avseende som är föremål för min granskning.

Jag har vid två tillfällen begärt yttrande från nämnden. Föredraganden har per telefon inhämtat upplysningar från nämndens förvaltning och jag har tagit del av handlingar i förvaltningens ärende angående skolskjuts för BB. Trots de företagna utredningsåtgärderna tvingas jag konstatera att det i flera hänseenden råder oklarhet om hur ärendet har handlagts. Att nämndens remissyttranden inte har gett ett tydligt svar på de frågor som har aktualiserats i mitt tillsynsärende är givetvis inte tillfredsställande.

Jag har vid min bedömning av ärendet funnit skäl att i väsentliga delar utgå från de uppgifter som CC har lämnat rörande den faktiska handläggningen av den aktuella ansökan om skolskjuts. De remissvar som nämnden har lämnat föranleder

emellertid viss osäkerhet om nämndens syn på hur ett ärende angående skolskjuts ska handläggas. Jag vill därför inledningsvis anföra följande.

I 4 kap. 7 § första stycket skollagen föreskrivs att hemkommunen är skyldig att sörja för att det för eleverna i grundskolan anordnas kostnadsfri skolskjuts, om sådan behövs med hänsyn till färdvägens längd, trafikförhållandena, funktionshinder hos en elev eller någon annan särskild omständighet.

Någon ovillkorlig rätt till skolskjuts föreligger således inte utan bestämmelsen lämnar visst utrymme för kommunen att själv bedöma om behov av skolskjuts ska anses föreligga.

Av rättspraxis framgår att skollagens uppräknade omständigheter som kan medföra skyldighet för en kommun att anordna kostnadsfri skolskjuts innebär att kommunen i vissa fall är skyldig att göra en individuell prövning av en elevs rätt till skolskjuts. Vid en sådan prövning ska beträffande trafikförhållandena hänsyn tas till den av eleven anlitate färdvägens trafikfarlighet, varvid omständigheter som avsaknad av gångbana och trafiktäthet ska beaktas (se bl.a. RÅ 1993 ref. 77 och RÅ 1994 ref. 84). Denna individuella prövning ska göras när nämnden, eller den som på nämndens vägnar fattar beslut, tar ställning till en ansökan om skolskjuts och får inte anstå till dess att en förälder vänder sig till nämnden och förklarar att han eller hon är missnöjd med beslutet eller till dess att beslutet överklagas.

Jag återgår nu till handläggningen av ansökan om skolskjuts för BB.

Genom en ansökan, som kom in till barn- och ungdomsförvaltningen i Vallentuna kommun den 24 augusti 2006, ansökte makarna AA och EE om skolskjuts. De använde därvid en blankett för ansökan som kommunen tillhandahåller. I blanketten anges fyra alternativ för skolskjuts: terminskort (SL-kort), Gula linjen, skoltaxi och särskild anordnad skolskjuts. Makarna AA och EE ansökte om skolskjuts i form av Gula linjen, skoltaxi eller särskild anordnad skolskjuts. I ansökan anförde de följande.

Vi bor långt från skolan och det finns inget kollektivt sätt att ta sig dit, närmsta busshållplats är 3 km bort och innebär att BB måste korsa den hårt trafikerade (och olycksdrabbade) vägen 268 mellan Vallentuna och Upplands Väsby.

Det har ankommit på nämnden att pröva om BB hade rätt till skolskjuts och, i så fall, hur skolskjutsen skulle ordnas i hans fall. Nämnden har därvid haft att göra en bedömning av bl.a. trafikförhållandena på den väg som BB behövde gå för att ta sig till och från hållplatsen för kollektiva färdmedel och bedöma om skolvägen uppfyllde kraven vad gäller trafiksäker miljö.

Makarna AA och EE:s ansökan handlades inledningsvis av skolskjutssamordnaren DD. Eftersom BB uppfyllde det s.k. avståndsvillkoret beviljade hon samma dag som ansökan kom in till förvaltningen, dvs. den 24 augusti 2006, skolskjuts genom tillhandahållande av ett terminskort (SL-kort). Den aktuella ansökan avsåg inte skolskjuts i sådan form, men jag har inte någon invändning mot att hon likväl

beviljade BB ett SL-kort. Det har närmast ankommit på föräldrarna att ta ställning till om BB skulle använda terminskortet.

DD hade inte behörighet att fatta beslut om skolskjuts i form av Gula linjen, skoltaxi eller särskild anordnad skolskjuts. Frågan om skolskjuts i sådan form prövades därför av CC, som hade behörighet att fatta beslut därom. Hon beslutade den 28 augusti 2006 att avslå makarna AA och EE:s ansökan om skolskjuts. Utredningen ger således vid handen att ett formellt beslut fattades beträffande deras ansökan, och jag finner inte skäl att rikta någon kritik mot handläggningen i den delen. Detta innebär emellertid inte att förvaltningens hantering av ärendet är tillfredsställande. Jag vill härvid särskilt peka på att vad som har kommit fram visar att det förekommit påtagliga brister när det gäller informationen till makarna AA och EE om ärendets handläggning.

Det föreligger inte någon lagstadgad skyldighet för en kommun att underrätta en sökande om ett beslut i ett ärende rörande skolskjuts. Det är dock självfallet så att en kommun, som en serviceåtgärd, ändå bör informera sökanden om t.ex. ett avslagsbeslut i ett sådant ärende. För det fall kommunen väljer att, i stället för att tillställa sökanden själva beslutet, skicka ut en underrättelse om beslutet är det, till undvikande av missförstånd, av allra största vikt att underrättelsen tydligt återger innehållet i det beslut som har fattats.

Samma dag som skolskjutssamordnaren beviljade BB busskort för höstterminen 2006, dvs. den 24 augusti 2006, skickade hon ut ett meddelande till familjen AA, BB och EE. I meddelandet anfördes bl.a. följande.

ANSÖKAN OM BUSSKORT

BB har beviljats busskort för HT 06. Kortet finns att hämtas vid terminsstart på expeditionen på skolan.

/---/

Makarna AA och EE informerades dock inte om att kommunen ännu inte hade fattat något formellt beslut i frågan om BB var berättigad till skolskjuts med Gula linjen, skoltaxi eller särskild anordnad skolskjuts. Den 28 augusti 2006 fattade CC beslut i den frågan och avslag ansökan. Makarna AA och EE underrättades inte om avslagsbeslutet. Mot bakgrund av den bristfälliga informationen måste de ha haft svårt att förstå hur deras ansökan hade handlagts. Det finns skäl för nämnden att se över sina rutiner när det gäller hur sökanden informeras om beslut i ärenden rörande skolskjuts.

Av utredningen framgår att AA den 25 augusti 2006 kontaktade förvaltningen per telefon i anledning av meddelandet rörande beviljandet av busskort. Vid denna tidpunkt hade DD semester och AA talade med en vikarie. Något beslut om att avslå ansökan om skolskjuts i form av bl.a. skoltaxi hade då inte fattats. Som nyss framgått fattades avslagsbeslutet först den 28 augusti 2006. Beslutet den 24 augusti 2006 gällde endast beviljande av skolskjuts genom tillhandahållande av ett terminskort. Vikarien synes emellertid ha uppfattat handlingarna i ärendet på det

sättet att den aktuella ansökan redan den 24 augusti 2006 hade avslagits. Mot den bakgrunden var det i och för sig inte fel av henne att till makarna AA och EE sända information om hur de skulle gå till väga om de ville överklaga beslutet. Jag återkommer nedan till dokumentationen av de beslut som har fattats i det aktuella ärendet.

Den överklagandehänvisning som förvaltningen skickade ut till makarna AA och EE var felaktig. Med anledning av vad nämnden har anfört i denna del vill jag påpeka följande.

Beslut i ett skolskjutsärende kan, utom när fråga är om rena verkställighetsbeslut, överklagas enligt bestämmelserna i 10 kap. kommunallagen (1991:900), KL, om laglighetsprövning.

Av 31 § förvaltningslagen (1986:223), FL, framgår att bl.a. bestämmelserna om överklagandehänvisning (21 § FL) inte gäller sådana ärenden hos kommuner där besluten kan överklagas för laglighetsprövning enligt 10 kap. KL.

Vid överklagande för laglighetsprövning, s.k. kommunalbesvär, ska överklagandet ges in till länsrätten (10 kap. 5 § KL). Överklagandet ska ha kommit in till länsrätten inom tre veckor från den dag då det tillkännagavs på kommunens anslagstavla att protokollet över beslutet justerats. Anslaget om protokollsjustering måste vara uppsatt på anslagstavlan under hela klagotiden för att tiden ska löpa ut (10 kap. 6 § KL). Ett beslut som har fattats med stöd av delegation från en nämnd ska enligt 6 kap. 35 § KL anmälas till nämnden. I fråga om ett sådant beslut räknas överklagandetiden – om särskilt protokoll häröver uppsatts – från dagen för tillkännagivandet av protokollets justering och i övriga fall från den dag då anslag skedde om justering av protokollet från det nämndsammanträde vid vilket delegationsbeslutet anmälades för nämnden.

Den överklagandehänvisning som makarna AA och EE fick från förvaltningen gällde s.k. förvaltningsbesvär och var således direkt felaktig, eftersom ett beslut i ett skolskjutsärende inte kan överklagas på detta sätt. Däremot kan ett beslut om skolskjuts bli föremål för laglighetsprövning enligt bestämmelserna i 10 kap. KL. När makarna AA och EE frågade om möjligheten att överklaga beslutet borde de därför ha fått information om den möjligheten. Att en felaktig överklagandehänvisning lämnades är givetvis inte godtagbart. Även om makarna AA och EE inte har lidit någon rättsförlust på grund av den felaktiga informationen, vill jag understryka att det är av största vikt för den enskildes rättssäkerhet att myndigheter gör klart för sig hur ett beslut överklagas så att den information som lämnas till den enskilde är korrekt. Det inträffade synes ha berott på brister i nämndens rutiner och jag utgår från att nämnden, om så inte redan har skett, ser till att liknande fel inte upprepas.

Det kan i sammanhanget nämnas att Skollagskommittén i sitt betänkande, Skollag för kvalitet och likvärdighet (SOU 2002:121), har föreslagit bl.a. att beslut om rätt

till skolskjuts ska kunna överklagas genom förvaltningsbesvär. Förslaget till ny skollag bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

Jag övergår nu till dokumentationen i det aktuella ärendet.

På den ansökningsblankett som makarna AA och EE gav in till barn- och ungdomsförvaltningen har tjänstemän vid förvaltningen fyllt i vissa uppgifter under rubriken "Beslut". Dessa uppgifter ger vid handen att ett beslut om att avslå ansökan om skolskjuts för BB skulle ha fattats den 24 augusti 2006.

Beslut i anledning av den aktuella skolskjutsansökan har dock, som konstaterats ovan, fattats vid två olika tillfällen och av två olika beslutsfattare under augusti 2006.

I samband med att DD den 24 augusti 2006 beviljade busskort för BB tog hon fram underlag för kommunens bedömning av makarna AA och EE ansökan om skolskjuts. DD föreslog att ansökan om skolskjuts med Gula linjen, skoltaxi eller särskild anordnad skolskjuts skulle avslås och gjorde vissa anteckningar på ansökningsblanketten under rubriken "Beslut". Den vikarie som AA fick tala med, när han kontaktade förvaltningen per telefon den 25 augusti 2006, synes ha fått intryck av att den aktuella ansökan hade avslagits redan den 24 augusti 2006. Det är fullt förståeligt att vikarien bibringades denna uppfattning utifrån dokumentationen i ärendet. Det inträffade visar på vikten av att beslut i t.ex. ett ärende rörande skolskjuts dokumenteras på ett tydligt sätt.

När CC den 28 augusti 2006 fattade beslut om att avslå ansökan om skolskjuts för BB skrev hon, i egenskap av beslutsfattare, sin namnteckning i en ruta avsedd för namnförtydligande avseende skolskjutsansvarigs underskrift.

Det är enligt min mening mycket som talar för att det sätt på vilket besluten dokumenterats har varit en starkt bidragande orsak till svårigheterna för nämnden att i sina yttranden redogöra för handläggningen av ärendet.

Vidare synes länsrätten vid sin laglighetsprövning ha utgått från att CC:s beslut om att avslå ansökan hade fattats den 24 augusti 2006.

Det är helt oacceptabelt att dokumentationen av beslut görs i en allmän handling på sådant sätt att det inte i efterhand klart framgår att det rör sig om två skilda beslut och att det inte går att utläsa vem som har fattat respektive beslut och när så har skett.

Avslutningsvis vill jag tillägga följande.

Den 19 september 2006 gav AA in ett överklagande till förvaltningen. Nämnden vidarebefordrade överklagandet jämte ett därtill fogat yttrande till länsrätten. Handlingarna kom in till länsrätten den 5 oktober 2006. Eftersom överklagandet i förevarande fall rätteligen inte skulle ha getts in till kommunen, utan ha skickats

direkt till länsrätten, anser jag att det tog för lång tid innan förvaltningen översände överklagandet till länsrätten för bl.a. rättidsprövning.

I ett e-postmeddelande till AA den 15 september 2006 uppgav kommunens dåvarande förvaltningsjurist bl.a. ”Eftersom det dessvärre blev rörigt kring besvärshänvisningen så förlänger jag besvärstiden till nu på onsdag den 20 september”. Det finns inte någon rätt för en myndighet att efter eget skön bestämma överklagandetiden och hur den ska beräknas (se bl.a. JO:s ämbetsberättelse 2000/01 s. 495). Jag är därför kritisk till denna handlägningsåtgärd.

Vad AA i övrigt har anfört ger inte skäl till någon ytterligare åtgärd eller något uttalande från min sida.

Med den kritik som har uttalats ovan avslutas ärendet.